

Thierry Schmitter:
**'Van K2
tot zeezeiler
en nu kiter'**

Paralympiër Thierry Schmitter verraste iedereen na het halen van de bronzen medaille tijdens de Zomerspelen in Londen met de mededeling dat hij stopt met zijn zeilcarrière om te gaan kitesurfen!

TEKST: SIMONE VELLEKOOP | FOTO'S: SIMONE VELLEKOOP EN SJAAK VAN DER LINDEN

Thierry is lid van Jumpteam Scheveningen. Het waait van de planeten en gehaast komt hij aangereden met zijn quad met daarachter een trailer met zijn 'sitboard', zoals hij dat zelf heeft genoemd. Zijn kiteboard is een zelfbouw, die hij dan ook trots showt. Thierry is van origine een Fransman en is met zijn ouders op zijn derde jaar naar Den Haag verhuist. Vandaar het grappige Frans/Haagse accent waarmee hij enthousiast vertelt dat de ontwerper van zijn sitboard Bram Hoogendijk is van WoodyCookie Kiteboards. Bram is geen onbekende in de racekitewereld vanwege zijn succesvolle custom raceboards, waarmee hij zelf deelneemt aan races in binnen- en buitenland.

'Vergeleken met het beklimmen van de K2 is kitesurfen een relaxte sport'

Thierry gaat ondertussen in sneltempo verder. Ondanks zijn beperking vanwege een dwarslaesie wil hij zo snel mogelijk het water op. Net als al die andere kitesurfers, die nu de windkracht aantrekt tot windkracht 6 met stoten van 7, uit alle hoeken en gaten komen aangerend. Thierry heeft alles goed geprepareerd. In een speciale trailer kleedt hij zich om en daar ligt ook zijn verdere kitemateriaal opgeslagen. Het is moeilijk kiezen. Zijn Peter Lynn- kiteset gaat van 5 tot 13 m2. Hij neemt de 7 m2 en vervolgens regelt Thierry twee kitecollega's van de club om met hem mee te gaan naar de waterkant.

Een kiter rijdt Thierry zittend op zijn board naar de vloedlijn met de quad. Thierry wordt het water ingedragen en vervolgens wordt de kite voor hem opgelaten en aangereikt. Hij trekt aan zijn bar en meteen is Thierry weg. Met een rotgang stuitert hij op het sitboard door de branding. Hij popt op een golf vijf meter omhoog en zweeft over het water. De landing is soepeltjes en in de wirwar van surfers crost hij geconcentreerd heen en weer. Soms valt Thierry en ligt hij met het board op zijn zijde in de branding te rollen. Muren van schuimend water krijgt hij over zich heen, maar het lijkt hem niet te deren. Snel weet hij de vlieger te relaunchen en knalt hij vervolgens weer door de schuimkammen van de steeds hoger wordende golven.

PROTOTYPE NO. 4

Eenmaal aan de kant kan ik zijn board beter bestuderen. Het onderstel is van aluminium. Een polyester kuip is er netjes op gemonteerd. In het zitje is een dik stuk schuim gepropt. 'Dat zit wat lekkerder', grapt Thierry. Aan het kuipje zit zijn trapeze bevestigd. Zijn voeten worden met straps bij elkaar gehouden voorop het board. In tegenstelling tot je zou denken, zinkt het board als een baksteen in het water. Thierry: 'Dit is mijn vierde prototype. De eerste boards waren niet goed vanwege het teveel aan drijfvermogen. Het was ronduit gevaarlijk. Als ik mijn kite crashte, dreef ik gelijk ondersteboven als een dobber in het water. Mijn allereerste prototype was een aangepaste twintip waar ik een skizitje op had gemonteerd. Die was

zijn ontwerp te bekijken. Het was mij een beetje te pompeus met de drijfvlugels aan de achterkant. Ook was Tadeg achterdochtig en dacht dat ik commerciële dingen wilde gaan doen. Maar dat was niet de bedoeling. Ik wilde gewoon zo snel mogelijk een board hebben, waarmee ik kon leren kiten. Dit liep op niets uit. Toen Bram hoorde dat ik op zoek was naar een sitboard, belde hij me op. Vanaf toen is het heel hard gegaan. Want ik moest natuurlijk ook nog leren kiten. Ik had gevliegerd op een buggy, maar een echte kite besturen in het water kon ik nog niet.'

LESSEN IN ARUBA

'Via relaties uit de zeilwereld kwam ik in contact met een kiteschool in Aruba. Ik wilde het kiten in warm water leren. Ondertussen was het namelijk al winter in Holland. In januari ben ik samen met Bram naar Aruba gevlogen. We hadden een prototypeboard bij ons, die hij ter plekke kon aanpassen, terwijl ik leerde kiten. Het heeft tien dagen geduurd, maar toen voer ik heen en weer! Ik ben de kiteschool Aruba-Active-Vacations dan ook heel dankbaar. En ook freestylster Annabel van Westerop voor haar adviezen vanuit het water. Bram heeft het board constant aan moeten passen. Hij is zelf ook nog gaan kiten met het board. Maar dat was niet zo'n succes toen hij ondersteboven klapte. Haha. Maar door al dat experimenteren leer je veel en nu zijn we zover dat we het laatste boardontwerp opnieuw gaan vervaardigen. Maar nu met een stalen frame met een kuip van carbon. Een houten constructie is toch te zwak, zodra je sprongen gaat maken. Ik heb al een houten prototype in drie stukken gesprongen.'

K2, SPELEN EN HET KITEPROJECT

Thierry wordt geboren in Frankrijk, maar verhuist op zijn derde naar Nederland. Naast zeiler is hij ook bergbeklimmer, extreem skiër en windsurfer. In 1995 beklimt Thierry als lid van de Nederlandse K2-expeditie de gevreesde K2-berg. In november 1998 wordt Thierry tijdens het beklimmen van een bevroren waterval door een lawine meegesleurd en valt hij 60 meter de diepte in. Hij loopt een complete dwarslaesie op door de val. Na zijn revalidatie gaat hij wedstrijdzeilen met de 2.4mR boot. Hij wint de bronzen medaille tijdens de Paralympische Zomerspelen van 2004 in Athene. Bij de Spelen van 2008 in Peking wordt hij vijfde. In 2011 wordt hij gekozen tot gehandicapte sporter van het jaar na drie wereldkampioentitels in 2009, 2010 en 2011. Bij de Paralympische Zomerspelen vorig jaar in Londen haalt hij brons.

Een paar maanden later kondigt hij aan dat hij stopt met de zeilsport om te gaan kitesurfen en lanceert het kiteproject 'Leer Thierry zo snel mogelijk kiten'.

HET KITEPROJECT

'Natuurlijk heb ik veel geld en energie in mijn kiteproject 'Leer Thierry zo snel mogelijk kiten' moeten investeren. Het is toch niet zo simpel als het misschien nu lijkt. Ik heb mijn carrière als zeiler pas opgezegd toen ik zeker wist dat het mogelijk was voor mij om te kitesurfen. Ik had echt geen idee van te voren of het wel kon. Ik doe dit allemaal naast mijn baan bij een Europees octrooibureau. Verder heb ik ook nog een gezin met vijf kinderen waaronder een tweeling van 19 maanden met mijn huidige vrouw Diana. Ik ben me ervan bewust dat ik een pionier

'In tien dagen leerde ik kitesurfen'

PROFIEL
THIERRY SCHMITTER

Leeftijd: 44
Woonplaats: Leidschendam
Beroep: Patentexaminer bij het European Patent Office
Sponsors: Mystic, Peter Lynn kites en WoodyCooky Kiteboards
Homespot: Scheveningen
Website: www.sitkite.com

‘Niet verzuipen is op dit moment mijn doel’

ben die andere mensen met een beperking misschien de mogelijkheid ga geven om te leren kiten. Misschien dat er ooit een speciale ‘sitboard’-kiteschool komt. Dat is op dit moment niet mijn hoofddoel. Ik moet eerst het materiaal zo veilig maken dat er geen mensen verdrinken inclusief mijzelf. Van de week lag ik in de branding op mijn zijde te drijven met de lijnen van de kite om mijn board heen gedraaid. Dat was een nieuwe situatie voor me. Ik probeer altijd zo snel mogelijk de kite de lucht in te krijgen, want dan heb ik weer power. Dat ging nu even niet. Ik maak zoveel mogelijk uren om steeds meer ervaring te krijgen met het sitboard. Altijd check ik Windfinder of Windguru en de webcam van Scheveningen. Waait het? Meteen scheur ik na mijn werk

na de boulevard. Of ervoor als er ‘s morgens al wind staat. Of ik wel eens bang ben met bepaalde omstandigheden? Nee hoor, vergeleken met de andere sporten die ik heb gedaan, zoals bergbeklimmen en ijsklimmen is kitesurfen toch wel een stuk relaxter. Ik moet wel zeggen: als de golven echt hoog worden moet ik wel eens naar adem happen. Ik bevind mij ietsje meer in de golf dan een gewone kiter, die rechtop staat.’

DOWNWINDEN

‘Misschien denken mensen dat ik een gek ben die zo nodig het water op wil. Maar het idee is niet opeens gekomen. Jaren geleden keek ik tijdens het trainen in mijn zeilboot voor de kust van Scheveningen naar de kitesurfers en dacht: dat wordt mijn sport na het zeilen!

Ik pak het heel serieus aan. Eigenlijk ben ik pseudowetenschappelijk bezig. Dat zit in me door mijn ingenieursopleiding. Ik heb een doosje op mijn board, die de dynamisch krachten meet. Ik weet precies hoeveel kracht er op mijn board komt bij bepaalde weersomstandigheden. Ik sla alle gegevens op in mijn computer. Ik ben bezig met het zoeken naar het ideale onderstel. Het materiaal gaat steeds kapot. De perfecte combinatie van vering en demping ben ik voortdurend aan het testen. Studenten van het InnoSportLab helpen me met mijn onderzoek. Ook wil ik zoveel mogelijk onafhankelijk van anderen zijn met mijn sport. Helaas heb ik nog steeds hulp nodig als ik ga kiten. Ik zou graag downwinders doen, maar ik ben bang dat ik wat langzaam ben. Een zittende kiter

kan nooit zo hard gaan als een staande kiter. Dat is logisch want die krachten en snelheden kan je gewoon berekenen met natuurkundige wetten. Daarom is kiteracen voor mij ook niet interessant. Ik wil natuurlijk wel zo hard mogelijk gaan. Daar werk ik dus aan. Ook wil ik golfrijden. Lekker hangen in de golven. Ik verheug me op alle mogelijkheden en uitdagingen die nog gaan komen. Ik geef veel presentaties, die gaan over mijn leven voor en na het ongeluk en mijn sportpassies. Ik haal altijd een Tibetaans gezegde erbij als mensen me vragen of ik niet bang ben geweest toen ik de K2 beklom of als ik in hoge golven kite. Dan zeg ik. ‘Ik heb nergens spijt van. Je kan beter 10 jaar als een tijger leven dan 100 jaar als een schaap.’ **KSM**